

PRECS I PREGUNTES

La cafetera plena de seny

Dijous, 14 de novembre del 2003. El PSC complia amb el ritual d'omplir el Palau Sant Jordi en la campanya electoral de les eleccions al Parlament i, allà, entre les dotze mil persones, es condensaven totes les frustracions d'una militància ressentida per sis derrotes consecutives davant Jordi Pujol.

Tot estava preparat per a una victòria de Pasqual Maragall (que després no es va produir, però aquesta és una altra història) i una derrota de Zapatero suficientment suau perquè el PP perdés aquella majoria absoluta que havia fet plegar Joaquín Almunia. No es tractava d'un objectiu modest. Zapatero, encara tocat per la crisi de l'Assemblea de Madrid, va pujar a l'escenari i, entre altres coses, va prometre respectar l'Estatut que sorgís del Parlament de Catalunya i no tocar-ne ni una coma. En aquell moment, sense ser-ne conscient, el secretari general del PSOE acabava d'amenaçar de mort el "café per a tothom" en què es va basar el tancament final de la transició i els "pactes del capó" amb els colpistes, que van acabar cristal·litzant amb la LOAPA. De fet, des de llavors, tot l'equilibri inestable de l'organització territorial espanyola s'ha basat en el manteniment de Catalunya dins el règim comú autonòmic, i la major part del marge de discrecionalitat pressupostària dels governs espanyols depèn dels diners públics que es bombegen any rere any de Catalunya al lloc que més convingui.

Per això Zapatero ha de trobar la manera de rectificar sense arruïnar políticament Maragall. Encara no en sabem la fórmula, però de segur que continuarà bastants quilos de seny català.

Salvador Cot

La crònica

TV3 canvia freqüència i CiU reformula finançament

Dimarts, 18 de gener

Savis. El Govern català presenta el comitè de savis que l'ha d'assessorar pel que fa a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV). Hi ha Ramon Mas, director general de Caprabo; Mercè Sala, expresidenta de Renfe; Ramon Colom, periodista i exdirector general de TVE; Imma Tubella, professora i codirectora d'Internet Catalunya; Jordi Sànchez, director de la Fundació Jaume Bofill, i Miquel Puig, exdirector de la CCRTV. La missió és ajudar l'actual director de la Corporació, Joan Majó, amb el nou contracte programa, ja que l'anterior va ser rebutjat. Potser a Palau ja no es fien proud de qui van triar per fer uns mitjans independents. I potser també assessoraran amb el nou logotip i el redisseny que prepara "la nostra".

Dimecres, 19 de gener

Reunió EU-PSIB. Més d'un any després de la derrota electoral del 2003, els partits d'esquerra a Balears comencen a reaccionar. El secretari general del PSIB, Francesc Antich, ha començat una ronda de converses amb EU i PSM per parlar d'establir estratègies comunes per intentar erosionar el Govern de Jaume Matas. Antich i el líder d'EU Miquel Rosselló es reuniren a la seu del PSOE. El socialista repetirà reunió en pocs dies amb el nou secretari general del PSM, Gabriel Vicens. La idea és coordinar missatges polítics perquè sigui l'oposició al PP al més efectiva possible, sobretot en qüestions econòmiques, per mirar de transmetre a la ciutadania que Balears està pitjor ara que amb el Pacte de Progrés.

TV3 canvia freqüències a Balears. Tant TV3 com el 33 han començat a emetre a Balears a través de les noves freqüències que els ha assignat el Govern illenc, sense deixar de fer-ho a través de les tradicionals. És la primera passa perquè, a partir del dia 1 de març, deixin d'emetre per les habituals, a través de les quals

passarà el senyal de la televisió autonòmica balear, IB3.

Dijous, 20 de gener

La bandera de Convivència Cívica. Convivència Cívica Catalana (CCC) continua traient les seves tres C amb majúscula traïdoria. El seu portaveu, Francisco Caja, ha presentat una instància al registre municipal de Sant Pere de Torelló (Osona) perquè pengi la bandera espanyola de l'edifici consistorial, amb l'amenaça -caixa o faixa- de recórrer davant la justícia si no li fan cas en deu dies. Aquest acte cívic de Caja, tan català, vol promoure la "convivència" amb la bandera espanyola, peti qui peti i a tot arreu. El portaveu de CCC també amenaça de fer el mateix en uns altres 170 ajuntaments catalans. Per què ha estat Sant Pere de Torelló el primer a ser atacat per Caja? Potser perquè ha estat el primer ajuntament català a aprovar una moció a favor del pla Ibarretxe?

Convergència i la sopa d'all. Convergència i Unió ha hagut de perdre el Govern -i passar un any a l'oposició- per adonar-se que el millor finançament possible per a Catalunya és gairebé idèntic al concert econòmic del País Basc: una agència tributària catalana, la recaptació d'impostos per la pròpia Generalitat, el pagament a l'estat pels serveis que fa a Catalunya i la fixació d'un màxim de solidaritat amb l'estat, que fixen en un 2% del PIB. Que n'és de saludable, l'alternança! Durant els vint anys de Govern, CiU no va poder trobar una fórmula tan pràctica, però un any fora de l'executiu els ha il·luminat de saviesa econòmica. Benvingut aquest canvi. Artur Mas ha insistit en a dir que el model de finançament ha de ser aquest o un de molt semblant. Benvinguda la fermesa. I els partits de Govern han rebut la proposta amb bons ulls! Benvingut el consens.

Ciutat de Palma en castellà. Coincidint amb la festa del patró de Palma, Sant Se-

AL MARGE

Dalt, Artur Mas (CiU), que presenta una proposta d'acord econòmic per Catalunya molt semblant al concert econòmic basc. Els bancs de l'oposició són una escola intensiva d'economia i finançament. A l'esquerra d'aquestes línies, Mayor Oreja, que troba "tràgica" la diversitat lingüística europea.

bastià, es lliuren els premis que porten el nom de la ciutat, organitzats per l'Ajuntament. Per primer cop d'ençà el 1979 els premis literaris s'han obert a la narrativa en castellà. A pesar de la polèmica que es desfermà quan s'anuncià el canvi lingüístic, no es produïren incidents ni protestes de cap tipus en l'acte de lliurament. L'uruguaià Daniel Chavarría s'adjudicà el premi de narrativa en castellà, mentre que en català el guardonat va ser l'escriptor mallorquí Miquel Ferrà.

Mayor, un error. L'actual portaveu del PP al Parlament europeu, Jaime Mayor Oreja, arriba a València per fer-hi una conferència i, en un sol cop, mostra la seva concepció del món, desautoritza un company de partit i actual president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, i mostra els seus dots profeticoapocalíptics. Anem a pams: l'exministre, acompanyat per la recentment estrenada

secretària general del PP al País Valencià, Adela Pedrosa, qualifica d'entrada de "tragèdia" el fet que a Europa hi hagi "vint llengües" (si algú li explica que n'hi ha unes quantes més, li caurà l'ànima als peus). Acte seguit declara que és un "error" reclamar la cooficialitat a la Unió Europea de les llengües que es parlen a l'estat, desautoritzant els cops de pit publicitats per Camps en la seva "defensa del valencià" a Europa. I, finalment, Mayor Oreja, potser determinat a aconseguir el titular per una banda o per una altra, agafa la bola de vidre i assaja profecies: la reforma de l'Estatut del Principat de Catalunya "serà", afirma, "inconstitucional".

No pateixi tant, senyor Mayor Oreja: un altre company del partit, Josep Piqué, treballa a la ponència estatutària per a evitar-li ensurts. L'apocalipsi encara és lluny.

Desfilada estèril

La desfilada per les Corts valencianes encara va. En aparença, es tracta d'una demostració de democràcia participativa, a fi que els partits polítics i l'entramat cívic diguen la seua a propòsit de la reforma de l'Estatut. Però no passa d'això, de l'aparença. De moment, diverses entitats financeres i empresarials han renunciat al seu torn de paraula. Probablement no tenen res a dir, o els és el mateix allò que finalment resulte, o no volen fer de comparsa en un assumpte lligat i ben lligat. Probablement és la suma de tot això i alguna cosa més. A les Corts valencianes hi ha diversos antecedents en això de les consultes alienes al personal de la casa. Mesos enre també hi va haver una desfilada d'experts per determinar el model de televisió pública. Mentre que els uns i els altres explicaven açò i allò al llarg de solemnes -i fins i tot interessants- compareixences, el govern del PP ja havia enllestit les condicions per privatitzar la televisió. Els jutges van evitar que la regalesin als amics. Uns anys abans, va arribar al Parlament un plec de signatures. Totes les que calia i més per promoure una iniciativa popular en favor de l'horta de València i una moratòria davant la creixent ofensiva del ciment. La majoria absoluta ho va desestimar. Ara hi ha la pantomima de l'Estatut. Alguns convocats, tot i saber que el pastís ja ha eixit del forn, demostraran a l'auditori que pot haver-hi una millor representació al Parlament, amb un sistema més proporcional que, alhora, garanteixca la pluralitat ara mutilada. Però com que aquest negoci és cosa de dos, la desfilada serà estèril. I encara pot ser que algú es pose taps, per no escoltar allò que ni vol sentir ni vol canviar.

Manuel S. Jardí